

تعیین تغییرات کمی، فیتوشیمیایی و آستانه تحمل بابونه شیرازی (*Matricaria chamomilla L.*) تحت شوری و pH های مختلف

لیلا لطف‌الهی^۱، حسین ترابی گل‌سفیدی^{۲*}، حشمت‌امیدی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم خاک، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
۲- استادیار، گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
۳- استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران
*آدرس مکاتبه: تهران، دانشگاه شاهد، دانشکده کشاورزی، گروه علوم خاک، صندوق پستی: ۱۸۱۵۵/۱۵۹
تلفن: ۰۲۱ ۲۱۵۱۲۱۳۷ (۰۲۱)، نمبر: ۰۲۱ ۲۱۵۱۲۱۴۵ (۰۲۱)
پست الکترونیک: htorabi@shahed.ac.ir

تاریخ تصویب: ۹۴/۶/۴

تاریخ دریافت: ۹۳/۱/۱۷

چکیده

مقدمه: تعیین آستانه تحمل و بررسی تغییرات عملکرد کمی و فیتوشیمیایی بابونه شیرازی (*Matricaria chamomilla L.*) در شرایط مختلف تولید از جمله شوری و pH ضروری می‌باشد.

هدف: بررسی تأثیر شوری بر عملکرد کمی و فیتوشیمیایی، تعیین حد آستانه تحمل به شوری و pH مطلوب بابونه شیرازی روش بررسی: این تحقیق در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی در ۳ تکرار اجرا شد. آزمایش شوری با قابلیت هدایت الکتریکی: ۲، ۴، ۸، ۱۲ و ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر و مطالعه pH نیز در سطوح ۴، ۵، ۶/۴، ۸ و ۹ انجام شد.

نتایج: تعداد گل، وزن تر و خشک گل در شوری ۲ بالاترین میزان را دارا بود و با افزایش شوری کاهش معنی‌داری ($P \leq 0.01$) یافت. کمترین درصد بازده انسانس در تیمار ۲ (تیمار شاهد) مشاهده شد و با افزایش سطح شوری افزایش داشت. بررسی اجزای انسانس نشان داد که بالا رفتن سطح شوری سبب افزایش ترکیب آلفا-بیزاپولول اکسید A (۵/۰ درصد) و کاهش کامازولن (۹/۴۷) درصد) شد. مقایسه میانگین تیمار pH نشان داد که وزن تر و خشک اندام هوایی، تعداد گل، وزن تر و خشک گل در تیمار ۸ به طور معنی‌داری ($P \leq 0.01$) کاهش یافت. بررسی مواد مؤثره نشان داد که با افزایش pH، آلفا-بیزاپولول اکسید A (۱/۷۳) درصد) افزایش یافت، به طوریکه در $pH=8$ در بالاترین درصد می‌باشد.

نتیجه‌گیری: آستانه تحمل به شوری بابونه بر اساس عملکرد گل و کل زیست توده خشک به ترتیب در شوری معادل ۲ و ۴ دسی‌زیمنس بر متر و بیشترین وزن خشک گل بابونه در $pH=8$ به دست آمد.

گل واژگان: آستانه تحمل شوری، بابونه، pH، مواد مؤثره

مقدمه

تبع آن کاهش عملکرد گیاه می‌شود [۸]. شوری، پتانسیل آب محیط ریشه را کاهش داده و کم شدن توان جذب آب توسط گیاه را سبب می‌شود. به علاوه، با افزایش شوری در محیط ریشه، جذب و انتقال یون‌های سمی به بافت‌های گیاه افزایش می‌یابد [۹، ۷]. نقش اصلی در شرایط شوری با یون‌های تک‌ظرفیتی بوده و به طور کلی یون سدیم مهم‌ترین عامل مؤثر در ایجاد تنفس می‌باشد. چون سدیم از فعالیت بسیاری از آنزیم‌ها ممانعت می‌کند [۱۰]. برخی از گیاهان دارویی با داشتن پتانسیل بالا برای کشت در اقلیم‌های تنفس خیز می‌توانند جهت بهره‌وری بیشتر از سرزمه‌های کم بهره کشورمان مورد استفاده قرار گیرند [۶]. لازمه گسترش سطح زیر کشت گیاهان دارویی، شناخت دقیق عکس العمل گیاه در سطوح مختلف شوری و تعیین آستانه تحمل آنهاست. تحمل به شوری گیاهان زراعی به طور سنتی با مقایسه عملکرد نسبی در شوری‌های مختلف خاک تعیین می‌شود. ماس و هافمن (۱۹۷۷) بیان کردند که نمودار واکنش گیاهان زراعی به شوری خطی است و از دو قسمت مجرأ تشکیل شده است [۱۱]. یکی خط مشخص کننده محدوده آستانه تحمل به شوری با شبیب صفر و دیگری یک خط وابسته به غلظت است که شبیب آن میزان کاهش عملکرد را به ازای افزایش هر واحد شوری را نشان می‌دهد. این مدل به مدل دو قسمتی نیز معروف است. در واقع نقطه‌ای که دو خط یکدیگر را قطع می‌کنند همان آستانه تحمل به شوری می‌باشد. با توجه به تعریف فوق عملکرد نسبی یک گیاه زراعی در یک شوری معین با توجه به معادله زیر به دست می‌آید [۱۱].

$$Y_r = 100 - b \left(EC_e - a \right) \quad (1)$$

در این رابطه Y_r ، عملکرد نسبی، b ، شبیب خط بر اساس درصد، a ، حد آستانه تحمل به شوری بر حسب دسی‌زیمنس بر متر و EC_e ، متوسط شوری عصره اثبات خاک در منطقه ریشه بر حسب دسی‌زیمنس بر متر می‌باشد. این رابطه بعدها توسعه و انگوختن و هافمن (۱۹۸۴) تغییر داده شد و بیان کردند که واکنش گیاهان به شوری همیشه خطی نیست، بلکه به صورت سیگموئیدی است [۱۲]. طبق تعریف، شوری که باعث کاهش ۵۰ درصدی عملکرد می‌شود طبق رابطه زیر قابل محاسبه می‌باشد:

ایران با دارا بودن یازده منطقه اقلیمی و بیش از ۸۰۰۰ گونه گیاهی [۱]، محل رویش حدود ۱۱۰۰ گونه دارویی [۲] بوده و بستر مناسبی برای دستیابی به گونه‌های با ارزش دارویی و نادر است [۱]. رشد و نمو گیاهان دارویی نیز مانند سایر گیاهان زراعی متأثر از عوامل محیطی و ژنتیکی بوده و حداکثر عملکرد تنها زمانی حاصل می‌شود که ترکیب مناسبی از این عوامل برای گیاه فراهم باشد. از جمله این عوامل مهم، خاک است که ویژگی‌های آن می‌تواند مقدار محصول را از صفر تا حداکثر پتانسیل تولید کنترل نماید. از طرفی روند رو به رشد مصرف گیاهان دارویی به عنوان مواد اولیه تولید گیاهان دارویی، بدون مدیریت صحیح تخریب طبیعت را در پی خواهد داشت. میزان مصرف داروهای گیاهی و گیاهان دارویی در سراسر جهان روزبه‌روز در حال افزایش است و یکی از گیاهان دارویی که به طور گسترده به اشکال مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد، گیاه Matricaria L. باونه شیرازی است. گیاه باونه شیرازی (Asteraceae) از خانواده کاسنی (*chamomilla*) می‌باشد [۳]. سطح زیر کشت باونه شیرازی حدود ۳۰ هکتار می‌باشد [۴]. موارد درمانی باونه شامل خاصیت ضدالتهابی، ضدسپاسم و ضدمیکروبی می‌باشد [۳]. کمیت و کیفیت انسانس باونه شیرازی مانند سایر گیاهان دارویی به طور ژنتیکی کنترل می‌شود ولی عکس العمل متقابل بین گیاه و شرایط محیطی نیز بر این صفت مؤثر است [۵]. در انسانس باونه نزدیک به ۴۰ نوع ترکیب شناسایی شده که مهم‌ترین آنها شامل آلفا-بیزابولول اکسید، آلفا-بیزابولول و کامازولن است [۶]. شوری یکی از عوامل محدودکننده و مخرب اراضی کشاورزی و کاهش عملکرد محصولات در بسیاری از مناطق خشک و نیمه خشک جهان است. وسعت خاک‌های شور در ایران حدود ۲۴ میلیون هکتار است که معادل ۱۵ درصد از اراضی کشاورزی کشور می‌باشد [۷]. در خاک‌های شور غلظت سدیم و کلرید در محلول خاک به طور کلی بالاتر و بیشتر از سایر عناصر است که نه تنها باعث تنفس اسمزی و تأثیرات یونی ویژه می‌شود بلکه منجر به اختلال در جذب دیگر عناصر و همچنین انتقال به اندام هوایی گیاه و بیماری‌های تعزیه‌ای و به

مؤثره گیاه بابونه شیرازی همگام با بررسی عملکرد در اثر شوری و واکنش محیط، ارزیابی شد.

مواد و روش‌ها

به منظور تعیین حد آستانه تحمل شوری و حد مطلوب pH (Matricaria chamomilla L.) به گیاه دارویی بابونه شیرازی (.) در قالب آزمایش جدآگاهه با سطح مختلف شوری و pH در قالب طرح پایه بلوك‌های کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد انجام شد. گلخانه مجهز به سیستم‌های کنترل دما و نور بوده و طول دوره روشناختی ۱۴ ساعت، تاریکی ۱۰ ساعت و دمای ۱۶ الی ۲۲ درجه سانتی‌گراد بر اساس نیاز گیاه تنظیم شد. نخست، بذرهای گیاه بابونه شیرازی در محیط پیت‌ماس و با محلول غذایی ۵ درصد هوگلنده کشت و پس از رشد اوایله به گلدان‌های مستقل هیدرپونیک منتقل شد. گلدان‌ها با ابعاد ۲۰، ۲۰ و ۱۵ سانتی‌متر به ترتیب ارتفاع، طول و عرض و دارای گنجایش ۵ لیتر محلول غذایی بوده است. به منظور جلوگیری از ورود نور، گلدان‌هایی با دیواره مات انتخاب شد. گیاهان با استفاده از یک لایه ابر به عنوان نگهدارنده بر روی سوراخ‌های تعییه شده، قرار داده شدند. به منظور تسهیل هوادهی به درون محلول غذایی از پمپ هوا استفاده شد. جهت تهیه محلول غذایی از فرمول ۵۰ درصد هوگلنده [۱۷] استفاده شد (شکل شماره ۱). در طول دوره رشد محلول‌های غذایی هر دو هفته یک بار تعویض شد. در هر بار تعویض محلول غذایی، تمامی ظرف‌ها، سنگ‌ها، لوله رابط پمپ هوا تعویض و پس از شستشو با الكل و هوا خشک شدن، مجدداً مورد استفاده قرار می‌گرفت. سطوح شوری شامل؛ ۲ (شاهد، چون محلول غذایی ۵۰ درصد هوگلنده دارای هدایت الکتریکی حدود ۲ دسی‌زیمنس بر متر است)، ۴، ۱۲، ۸ و ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر و با استفاده از نمک کلرور سدیم (NaCl) و pH nیز در سطوح ۴، ۵، ۶/۴ (محلول اصلی ۵۰ درصد هوگلنده)، ۸ و ۹ انجام شد. برای کنترل و تنظیم pH از اسید استیک (CH₃COOH) و سدیم

$$Y_r = \frac{Y_m}{1 + \left(\frac{EC}{EC_{50}} \right)^p} \quad (2)$$

در این رابطه، Y_m مقدار عملکرد در شرایط غیر شور، EC میانگین شوری در ناحیه رشد ریشه بر حسب دسی‌زیمنس بر متر، EC₅₀ میانگین شوری خاک که منجر به کاهش ۵۰ درصد عملکرد می‌شود و P که یک ضریب تجربی است.

متabolیت‌های ثانویه گیاهان در شرایط محیطی مانند خشکی، شوری و تغییرات دمایی می‌تواند تحت تأثیر قرار گیرد و این شرایط تنش‌زا معمولاً سبب تشدید ستر متابولیت‌های ثانویه که معمولاً ماده مؤثره گیاهان دارویی هستند می‌شود [۱۳]. اما به دلیل کاهش عملکرد ماده خشک تحت تأثیر تنش می‌توان انتظار کاهش برداشت ماده مؤثره دارویی را نیز داشت. pH خاک‌ها یک پارامتر توزیع شده ناهمگن است. این تغییرپذیری می‌تواند توسط چندین واکنش فیزیکی و شیمیایی غیرزنده در خاک به وجود آید. در کنار واکنش‌های غیرزنده فعالیت‌های زنده نیز می‌تواند pH خاک را تحت تأثیر قرار دهن. از سوی دیگر pH فاکتوری است که به صورت معنی‌داری حلایت فلزات در خاک را، و در نتیجه دسترسی گیاه به عناصر را تحت تأثیر قرار می‌دهد. تغییر در pH ریزوسفر بر زندگی گیاه در حال رشد تأثیر گذارد [۱۴]. pH منطقه ریزوسفر به مقدار زیادی تابع نسبت جذب کاتیون‌ها و آنیون‌ها، H⁺ یا OH⁻ خارج ریشه و گونه‌های گیاهی است [۱۵]. ریزوسفر ریشه به عنوان یک میکروسیستم، ویژگی‌های کاملاً متفاوتی را در مقایسه با توده خاک ارائه می‌دهد که به طور مستقیم تحت تأثیر فعالیت‌های ریشه گیاه است [۱۶]. pH ریزوسفر احتمالاً به اندازه دو واحد متفاوت از pH توده خاک می‌باشد [۱۵]. از این‌رو سیستم هیدرپونیک روشی ایده‌آل برای مطالعه شوری و واکنش محیط می‌باشد که امکان کنترل دقیق آنها را فراهم می‌سازد. با توجه به اینکه تاکنون تعیین حد آستانه تحمل شوری و واکنش محیط (pH)، شبکه کاهش عملکرد، درصد بازده انسانی و بررسی مواد مؤثره برای گیاه بابونه شیرازی بررسی نشده است، در این تحقیق اثرات شوری و واکنش محیط (pH)، همچنین تغییرات ماده

شکل شماره ۱- نمایی از رشد و نمو باونه شیرازی در محیط هیدروپونیک؛ از چپ به راست شامل تیمارهای ۲ (شاهد)، ۴، ۸ و ۱۶ دسی‌زمینس بر متر

پس از آماده‌سازی به دستگاه GC/MS تزریق شدندا تا نوع ترکیب‌های تشکیل‌دهنده آنها مشخص شود. دستگاه گاز کروماتوگرافی استفاده شده از نوع Agilent 6890 با ستون به طول ۳۰ متر، قطر داخلی ۰/۲۵ میلی‌متر و ضخامت لایه ۰/۲۵ میکرومتر از نوع HP-5MS بود. برنامه دمایی ستون به نحوی تنظیم شد که دمای ابتدایی آن ۵۰ درجه سانتی‌گراد و توقف در این دما ۵ دقیقه، گرادیان حرارتی ۳ درجه سانتی‌گراد در هر دقیقه، افزایش دما تا ۲۴۰ درجه سانتی‌گراد با سرعت ۱۵ درجه در هر دقیقه، افزایش دما تا ۳۰۰ درجه سانتی‌گراد و ۳ دقیقه توقف در این دما بود. دمای اتاقک تزریق ۲۹۰ درجه سانتی‌گراد بود و از گاز هلیم به عنوان گاز حامل با سرعت جريان ۰/۸ میلی‌متر در دقیقه استفاده شد. طیف‌نگار جرمی مدل Agilent 5973 با ولتاژ یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت، روش یونیزاسیون EI و دمای منبع یونیزاسیون ۲۰ درجه سانتی‌گراد بود. شناسایی ترکیبات به کمک شاخص بازداری آنها و مقایسه آن با شاخص‌های موجود در کتب مرجع و با استفاده از طیف‌های جرمی ترکیبات استاندارد صورت گرفت [۱۸، ۱۹]. برای محاسبه درصد بازده اسانس از فرمول زیر استفاده شد .[۲۰]

هیدروکسید (NaOH) استفاده شد. کنترل و تنظیم pH و EC هر ۲۴ ساعت یکبار انجام گرفت. از آنجایی که با مصرف آب توسط گیاه، شوری محلول غذایی اغلب افزایش می‌باید، در صورت افزایش هدایت الکتریکی محلول غذایی در طی انجام آزمایش از آب مقطر جهت تنظیم آن استفاده شد. تیمارهای شوری پس از ۱۲۰ روز و تیمارهای pH پس از ۱۱۰ روز برداشت شد. خصوصیات مورفو‌لوزیکی گیاه از قبیل ارتفاع بوته (cm)، طول ریشه (cm)، وزن تر و خشک اندام هواپی (g)، وزن تر و خشک ریشه (g)، وزن تر و خشک گل (g)، تعداد گل در بوته، حجم ریشه (cm^3)، و قطر ساقه (mm)، اندازه‌گیری شد. بخش‌های مختلف گیاه جداگانه برداشت و در سایه هوا خشک شد. جهت توزین از ترازوی با دقت دو رقم اعشار استفاده شد. اسانس گل‌های گیاه باونه شیرازی در تیمارهای شوری و pH پس از خشکاندن در سایه، توسط دستگاه تقطیر با آب (کلونجر) به مدت ۳ ساعت استخراج شد [۱۸]. جداسازی و شناسایی ترکیب‌های اسانس با استفاده از دستگاه‌های کروماتوگرافی گازی (GC) و کروماتوگرافی گازی متصل به طیفسنج جرمی (GC/MS) در مرکز خدمات تخصصی آنالیز شیمیایی مجتمع تحقیقاتی جهاد دانشگاهی کرج انجام شد. برای شناسایی ترکیبات، اسانس‌های مورد نظر

را نشان داد (جدول شماره ۴). ضرایب همبستگی بین وزن خشک گل و اجزاء عملکرد مثبت و معنی دار بود (جدول شماره ۵). همان‌طور که در شکل شماره ۲ مشاهده می‌شود، رابطه لگاریتمی دارای ضریب تبیین بالاتری ($R^2=0.956^{**}$) نسبت به رابطه خطی ($R^2=0.844^{**}$) بین شوری و وزن خشک گل باپونه است. در حالی که رابطه بین شوری و وزن کل زیست توده خشک باپونه سیگمویدی با ضریب تبیین ۰/۹۴۴ می‌باشد (شکل شماره ۳). در این تحقیق معادله ونگنوختن و هافمن [۱۲] جهت محاسبه عملکرد نسبی مورد استفاده و ارزیابی قرار گرفت. ضریب همبستگی بسیار بالا ($R^2=0.942^{**}$) بین عملکرد واقعی و عملکرد پیش‌بینی شده (شکل شماره ۴) با معادله ونگنوختن و هافمن نشان می‌دهد که معادله مذکور از توانایی مطلوبی جهت محاسبه عملکرد باپونه در سطوح مختلف شوری برخوردار است. مقدار p که یک پارامتر تجربی در معادله فوق است، در این تحقیق ۱/۲۷ به دست آمد. با توجه به یافته‌های شکل‌های شماره ۲ و ۳، آستانه تحمل شوری باپونه بر اساس وزن گل، ۲ دسی‌زیمنس بر متر و بر اساس کل زیست توده خشک (اندام هوایی و ریشه)، ۴ دسی‌زیمنس بر متر بوده و ۵۰ درصد کاهش وزن خشک کل زیست توده، تعداد گل، وزن تر و خشک گل به ترتیب در شوری ۸، ۶/۶ و ۵/۸ دسی‌زیمنس بر متر صورت می‌گیرد. درصد بازده اسانس با افزایش سطح شوری، افزایش و در تیمار ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر در بالاترین مقدار و حاصل ضرب درصد بازده اسانس در وزن گل خشک در شوری ۸ دسی‌زیمنس بر متر به دست آمد (جدول شماره ۱). آنالیز شیمیایی اسانس گیاه در تیمار شاهد و تیمار ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب منجر به شناسایی ۹ و ۱۰ ترکیب شد که در مجموع ۶۳/۴۴ درصد و ۶۶/۵۴ درصد کل اسانس را تشکیل می‌دهد. با افزایش شوری آلفا-بیزابولول اکسید A ۵/۱۴ درصد افزایش و ترکیب کامازولن، ۴۷/۹۳ درصد کاهش یافت (جدول شماره ۲).

$100 \times (\text{وزن خشک گیاه} / \text{وزن اسانس}) = \text{درصد بازده اسانس}$
جهت محاسبات آماری داده‌های حاصل از آزمایش، از نرم‌افزار SAS جهت تجزیه واریانس استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها نیز مطابق آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح آماری ۵ درصد صورت پذیرفت.

نتایج

اثر شوری بر وزن خشک گل، درصد بازده اسانس و مواد مؤثره باپونه شیرازی

نتایج نشان داد شوری تأثیر معنی داری ($p \leq 0.01$) بر ویژگی‌های مورفولوژیکی و زراعی گیاه دارویی باپونه شیرازی داشت (جدول شماره ۳). به طوری که سبب کاهش وزن خشک گیاه ناشی از کاهش وزن خشک قسمت‌های مختلف آن شد. وزن تر و خشک هوایی در تیمار شاهد (معادل ۲ دسی-زیمنس بر متر) بیشترین مقدار بود و با افزایش شوری از شاهد به ۴، ۸ و ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب ۴۰/۲، ۶۱/۱ و ۶۴/۹ و ۸۵/۵ درصد نسبت به شاهد کاهش داشته است (جدول شماره ۴). ارتفاع بوته و وزن خشک ریشه در تیمار شاهد (محلول اصلی ۵۰ درصد هوگلنند) بالاترین سطح را داشت و با افزایش سطح شوری کاهش معنی داری یافت (جدول شماره ۴). میزان کاهش وزن تر و خشک ریشه با افزایش سطح شوری به ترتیب ۸۱/۶۱ و ۶۳/۳۶ برآورد شد. حجم ریشه نیز با افزایش شوری، کاهش معنی داری ($p \leq 0.05$) را نشان داد (جدول شماره ۳). قطر ساقه و حجم ریشه با افزایش شوری به ترتیب ۵۶/۳۷ و ۶۴/۶۵ درصد کاهش داشتند (جدول شماره ۴). تعداد گل، وزن تر و خشک گل در تیمار شاهد بالاترین مقدار را داشت و با افزایش شوری به ۴ دسی-زیمنس بر متر به ترتیب ۳۴/۵، ۳۷/۷ و ۴۰ درصد، در شوری ۸ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب ۵۸، ۶۵/۶ و ۶۱/۱ درصد، در شوری ۱۲ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب ۷۲ و ۶۸/۶ و ۶۴/۹ درصد و در تیمار شوری ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر به ترتیب به مقدار ۸۴/۹ و ۸۵/۵ درصد کاهش معنی داری ($p \leq 0.01$)

جدول شماره ۱- درصد بازده اسانس بابونه شیرازی تحت تأثیر سطوح مختلف شوری

ویژگی	درصد بازده اسانس	وزن خشک گل (گرم در بوته)	درصد بازده اسانس × وزن خشک گل (گرم در بوته)		
EC=۲	EC=۴	EC=۸	EC=۱۲	EC=۱۶	(dS.m ^{-۱})
۰/۲۶	۱/۰۲۷	۲/۱۰۵	۲/۰۲۵	۲/۸۷	درصد بازده اسانس
۲/۹۶	۱/۷۷	۱/۱۵	۱/۰۴	۰/۴۳	وزن خشک گل (گرم در بوته)
۰/۷۷	۱/۸۲	۲/۴۲	۲/۱	۱/۲۲	درصد بازده اسانس × وزن خشک گل (گرم در بوته)

جدول شماره ۲- ترکیب مواد مؤثره شناسایی شده در گیاه بابونه شیرازی تحت تأثیر سطوح مختلف شوری

ردیف	نام ترکیب	۲ (dSm ^{-۱})			۱۶ (dSm ^{-۱})		
		شاخص بازداری محاسبه شده (KI a)	شاخص بازداری منابع (KI b book)	درصد ترکیب	شاخص بازداری محاسبه شده (KI a)	درصد ترکیب	
۱	α -Pinene	۹۳۴	۹۳۹	۰/۰۸	-	-	-
۲	β -Phellandrene	۱۰۳۶	۱۰۳۰	۰/۹	-	-	-
۳	p-Cymene	۱۰۳۱	۱۰۲۵	۰/۹۴	۱۰۳۱	۰/۲۷۸	
۴	Artemisia Ketone	۱۰۶۳	۱۰۶۲	۲/۲	۱۰۶۳	۰/۹۶۲	
۵	Isoborneol	۱۱۷۵	۱۱۶۲	۰/۱	-	-	-
۶	E- β -Farnesene	۱۴۵۷	۱۴۵۷	۳/۹	-	-	-
۷	Camphene	۹۵۱	۹۵۴	۱۲/۲	۹۵۱	۱۵/۶۳۵	
۸	Chamazulene	۱۷۵۱	۱۷۳۲	۶/۴۲	۱۷۵۱	۳/۳۴۳	
۹	Bisabolol oxide A	۱۷۶۷	۱۷۴۹	۳۶/۷	۱۷۶۷	۳۸/۶۹۲	
۱۰	1,8-cineole	۱۰۳۷	۱۰۳۱	-	۱۰۳۷	۰/۳۴۷	
۱۱	(Z)- β -Farnesene	۱۴۵۶	۱۴۴۳	-	۱۴۵۶	۳/۴۹۳	
۱۲	(-)-Spathulenol	۱۵۹۰	۱۵۷۸	-	۱۵۹۰	۲/۹۸۱	
۱۳	Caryophyllene oxide	۱۵۹۵	۱۵۸۳	-	۱۵۹۵	۰/۴۷۹	
۱۴	α -Bisabolol oxide B	۱۶۶۶	۱۶۵۸	-	۱۶۶۶	۰/۳۲۹	

جدول شماره ۳- تجزیه واریانس دینگی های مورنوولوژیکی و زراعی گیاه دارویی بازوه شهزادی تحت تأثیر سطوح مختلف موادی

حلاوةٍ شهادهٔ نیز مقاصدِ ملائکهٔ و پنگ های مهد فیلادلفیک ه زندهٔ گیاه دارند بلطفهٔ رب ائمهٔ توحید و ایل سلطنهٔ عصمتیهٔ شریعت

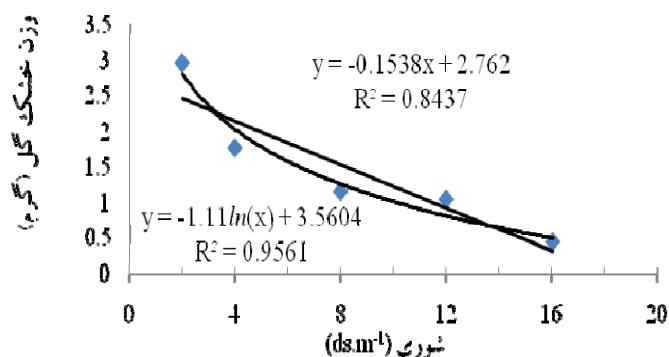
میانکن های دارای حروف مشترک در هر سه تنون مطابق آزمون چند دامنه ای دانشمن در سطح ۵ درصد تفاوت معنی دار نداشند.

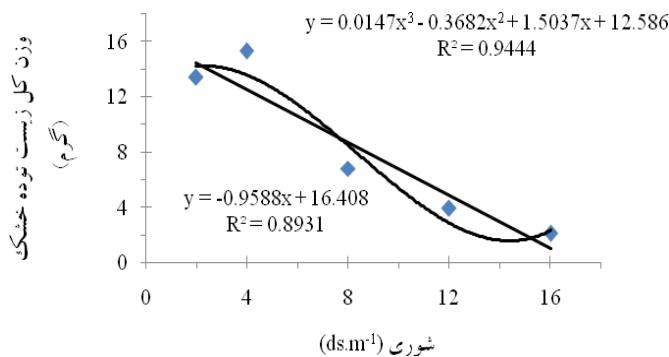
جدول شماره ۵ - ضرایب همپستدگی بین صفات مورد مطالعه در گیاه دارویی پایینه شیرازی تحت تأثیر سطوح مختلف شوری

	وزن خشک کل	وزن ترکی	وزن خشک	قطر ساقه	جسم رشد	اندام همایع	اندام هوایی	ارتفاع کل	ارتفاع رشد	ارتفاع بوته	ارتفاع تغیرات
وزن خشک کل	۰/۰۲*	۰/۰۱**	۰/۰۲*	۰/۰۱**	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن ترکی	۰/۰۸*	۰/۰۷**	۰/۰۸*	۰/۰۷**	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن خشک	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
قطر ساقه	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
جسم رشد	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
اندام همایع	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
اندام هوایی	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
ارتفاع کل	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن خشک اندام هوایی	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن ترک اندام هوایی	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن خشک رشد	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن ترکی	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن خشک کل	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
تمدادگل	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن ترکی	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*
وزن خشک کل	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*	۰/۰۰*

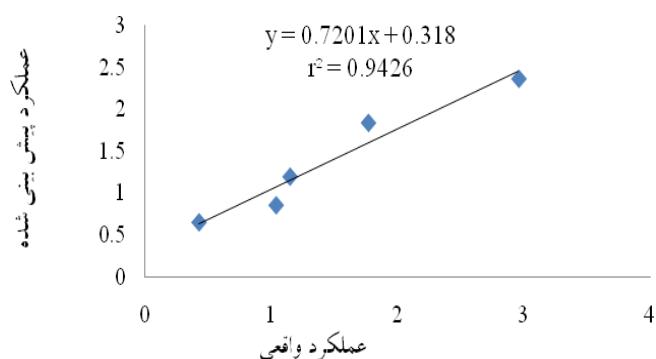

شکل شماره ۲- اثر شوری بر وزن گل خشک بابونه شیرازی

شکل شماره ۳- اثر شوری بر وزن کل زیست توده خشک بابونه شیرازی

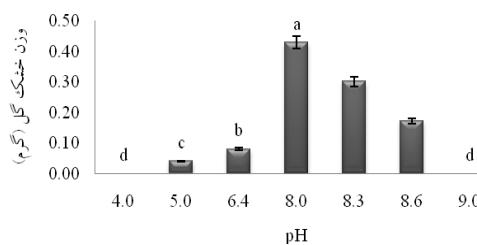

شکل شماره ۴- رابطه بین عملکرد واقعی با عملکرد پیش‌بینی شده‌ی تیمار شوری با استفاده از معادله ونگنوختن هافمن (۱۹۸۴)

هافمن [۱۲] جهت محاسبه عملکرد نسبی در شوری، از معادله فوق جهت محاسبه عملکرد بابونه در pH های مختلف استفاده و نتایج آن مورد ارزیابی قرار گرفت. ضریب همبستگی بسیار بالا ($r^2=0.958^{**}$) بین عملکرد واقعی و عملکرد پیش‌بینی شده (شکل شماره ۶) با معادله مذکور نشان می دهد که معادله مذکور از توانایی مطلوبی جهت محاسبه عملکرد بابونه شیرازی در سطوح مختلف pH برخوردار است، با این تفاوت که به علت وجود دو شیب کاهش عملکرد در دو سوی pH مطلوب، محاسبه مقدار p که یک پارامتر تجربی در معادله فوق است، برای دو سوی حد مطلوب جداگانه به دست آمد. در این تحقیق مقادیر p در pH های کمتر از ۸ (مطلوب)، ۱۱/۶۱ و برای pH های بیشتر از ۸ (مطلوب)، ۳۱/۲۸ به دست آمد. با بالاترین مقدار درصد بازده اسانس در تیمار pH=۵ و pH=۸ حاصل ضرب درصد بازده اسانس در وزن گل خشک در pH=۸ به دست آمد (جدول شماره ۶). آنالیز شیمیابی اسانس گیاه در تیمار pH های ۵، ۶/۴ و ۸ به ترتیب منجر به شناسایی ۴، ۱۱ و ۱۱ ترکیب شد که در مجموع ۱۱/۸۲ درصد، ۳۸/۳ درصد و ۶۵/۷۹ درصد کل اسانس را تشکیل می دهد. با افزایش شوری آلفا-بیزابولول اکسید A، ۵/۱۴ درصد افزایش و ترکیب کامازولن، ۴۷/۹۳ درصد کاهش یافت (جدول شماره ۷). بالاترین درصد ماده مؤثره آلفا-بیزابولول اکسید A در pH=۸ به دست آمد به طوری که با افزایش pH از ۵ به ۶/۴ و از ۶/۴ به ۸ به ترتیب ۲۸/۳۷ و ۷۳/۰۸ درصد افزایش داشت (جدول شماره ۷). جدول شماره ۱۰ ضرایب همبستگی بین صفات مورد مطالعه در گیاه بابونه شیرازی تحت تاثیر سطوح مختلف pH را نشان می دهد.

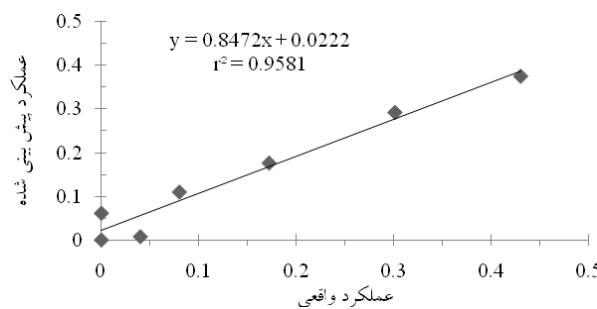
اثر pH بر وزن خشک گل، درصد بازده اسانس و ترکیبات مواد مؤثره گیاه بابونه شیرازی تعیین تغییرات کمی،...

تجزیه واریانس نشان داد اثر pH بر ویژگی های مورفولوژیکی و زراعی گیاه دارویی بابونه شیرازی معنی دار ($p\leq 0.01$) بود (جدول شماره ۸). مقایسه میانگین ها نشان داد که وزن تر و خشک اندام هوایی در تیمار ۸ pH نسبت به سایر سطوح تیمار در بالاترین سطح می باشد و با تغییر pH به طور معنی داری کاهش یافت (جدول شماره ۹). ارتفاع بوته، طول و حجم ریشه و قطر ساقه در تیمار ۸ pH نسبت به تیمار شاهد در بالاترین سطح می باشد و با تغییر pH به طور معنی داری ($p\leq 0.01$) کاهش یافت (جدول شماره ۸). ضرایب همبستگی بین وزن خشک گل با اجزای عملکرد نظیر تعداد گل و وزن خشک اندام هوایی مثبت و معنی دار بود (جدول شماره ۵). نتایج نشان داد که حجم ریشه، وزن تر و خشک ریشه، در تیمار ۸ pH نسبت به تیمار شاهد در بالاترین سطح می باشد (جدول شماره ۹) و با افزایش و کاهش pH به طور معنی داری ($p\leq 0.01$) کاهش یافت (جدول شماره ۹). همان طور که در شکل شماره ۵ مشاهده می شود رابطه بین pH و وزن خشک گل بابونه شیشه یک منحنی زنگوله ای و نشان می دهد که گیاه بابونه شیرازی pH اسیدی ۴ و بازی ۹ از بین رفته و این دو pH باعث نابودی گیاه و عملکرد صفر شده است. با توجه به یافته های شکل شماره ۵، حد مطلوب pH برای بابونه ۸ بوده و ۵۰ درصد کاهش عملکرد در ۷/۰۱ و ۸/۵ مشاهده شد. علت دارا بودن دو pH برای گیاه ۵۰ درصدی عملکرد به منحنی زنگوله ای pH با عملکرد بابونه ارتباط دارد و نشان می دهد که کاهش عملکرد در هر دو سوی pH مطلوب رخ می دهد. علی رغم ارائه معادله و نگنوختن و

شکل شماره ۵- رابطه عملکرد بابونه شیرازی با pH

شکل شماره ۶- رابطه بین عملکرد واقعی با عملکرد پیش‌بینی شده‌ی تیمار pH با استفاده از معادله ونگتوختن هافمن (۱۹۸۴)

جدول شماره ۶- درصد بازده انسانی باپونه شیرازی تحت تأثیر سطوح مختلف pH

pH= ۵	pH= ۶/۴	pH= ۸	ویژگی
(H ₂ O)			
۱۱/۸	۵/۹۷	۵/۳۴	درصد بازده انسانی
۰/۰۴	۰/۰۸	۰/۴۳	وزن خشک گل (گرم در بوته)
۰/۴۷۲	۰/۴۷۸	۲/۲۹۶	درصد بازده انسانی × وزن خشک گل (گرم در بوته)

جدول شماره ۷- ترکیب مواد مؤثره شناسایی شده در گیاه باپونه شیرازی تحت تأثیر سطوح مختلف pH

ردیف	نام ترکیب	۵		۶/۴		۸	
		شاخص بازداری محاسبه شده (KI a)	شاخص بازداری منابع (KI book)	درصد ترکیب	شاخص بازداری محاسبه شده (KI a)	درصد ترکیب	شاخص بازداری منابع (KI a)
۱	p-Cymene	-	۱۰۲۵	-	-	-	۱۰۳۱
۲	1,8-cineole	-	۱۰۳۱	-	-	-	۱۰۳۷
۳	Artemisia Ketone	-	۱۰۶۲	-	-	-	۱۰۶۳
۴	Estragole	-	۱۱۹۶	-	۱۱۹۸	۶/۳۳۸	۱۱۹۸
۵	E- β -Francesene	-	۱۴۵۷	-	-	-	۱۴۵۷
۶	cis- α -Bisabolene	-	۱۵۰۷	-	۱۵۱۳	۳/۸۰۱	۱۵۱۳
۷	Spathulenol	۱۵۹۰	۱۵۷۸	۰/۸۴۰	۱۵۹۰	۱/۶۸۵	۱۵۹۰
۸	Caryophyllene oxide	-	۱۵۸۳	-	۱۵۹۵	۲/۹۰۶	۱۵۹۵
۹	α -Bisabolol oxide B	۱۶۶۶	۱۶۵۸	۲/۴۰۳	۱۶۶۶	۱/۶۸۴	۱۶۶۶
۱۰	Camphene	۹۵۱	۹۵۴	۱/۹۰۳	۹۵۱	۸/۸۶۸	۹۵۱
۱۱	Bisabolol oxide A	۱۷۶۷	۱۷۴۹	۶/۶۷۳	۱۷۶۷	۹/۳۱۶	۱۷۶۷
۱۲	E-Caryophyllene	-	۱۴۱۹	-	۱۴۲۶	۰/۶۲۷	-
۱۳	α -Bergamotene	-	۱۴۱۳	-	۱۴۱۷	۱/۲۷۳	-
۱۴	Z- α -Farnesene	-	۱۴۴۳	-	۱۴۵۶	۱/۱۳۶	-
۱۵	α -epoxy-Caryophyllene	-	۱۴۱۷	-	۱۴۲۰	۰/۶۶۲	-

جذب جدول شماره ۱- تجزیه واریانس ویژگی های موفرولوژیکی و زیستی گیاه دارویی باونه شیرازی تحت تأثیر سطح مختلف pH

* و ** و SNS به ترتیب معنی دارای در سistem احتمال ۵ و ۱ درصد و نیز ممکن است

جبلول شماره ۹ مقتبسه میانگین ویرگی های مورفوژوئیکی و زراعی گیاه دارویی باونه شیرازی تحت تأثیر سطوح مختلف pH

ه دارایی داشتند و ممکن است این دارایی را بازگشایی کنند و ممکن است این دارایی را بازگشایی نکنند.

جدول شماره ۱۰ - ضرایب همبستگی بین صفات مورد مطالعه در گیاه دارویی پایینه شهری تا سطح مستنده pH

	وزن خشک گل	وزن خشک کل	وزن خشک ساقه	وزن خشک قطر	وزن خشک تماد	وزن تر اندام	وزن تر هوایی	وزن تر دیشه	وزن تر اندام هوایی	وزن تر آردخان	وزن تر ارتدخ	وزن تر ارتدخ بوته
وزن تر اندام هوایی	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن تر اندام	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن تر زیسته	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**
وزن خشک اندام هوایی	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن تر زیسته	۰/۹۶**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**	۰/۹۶**
وزن خشک زیسته	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن خشک کل	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن خشک ساقه	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن خشک کل	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن تر کل	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**
وزن خشک کل	۰/۹۷**	۰/۹۸**	۰/۹۸**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**	۰/۹۷**

بحث

گیاهان در جذب بیشتر یون‌ها تحت شرایط تنفس شوری یا نارسایی در انتقال سریع یون‌ها به برگ و توزیع در سلول‌های برگ است. در غلطت‌های کم املاح (در مقابل غلطت‌های بالا) جذب یا انتقال یون‌ها به صورت ویژگی‌های انتخابی از ریشه با جذب یون سدیم شروع می‌شود. هر چند که در سطوح شوری بالا این مکانیزم برای توسعه ریشه سودمند نیست. تحت شرایط تنفس بین اندام هوایی و ریشه در جذب مواد فتوستتری رقابت وجود دارد که تأثیر منفی بر این اندام‌ها دارد [۸]. کاهش معنی دار ($p\leq 0.01$) در حدود $26/31$ درصد طول ریشه گیاه با افزایش شوری (جدول شماره ۳)، با نتایج نکوزاد (۲۰۰۹) مطابقت دارد [۱۶]. حضور نمک بیش از حد در محیط کشت یکی از دلایل اصلی کاهش تعداد ریشه است. افزایش فشار اسمزی در ترکیب با افزایش غلطت نمک باعث کاهش توسعه ریشه می‌شود. اثر سمی غلطت بالای نمک می‌تواند شرایط نامطلوبی را برای رشد ریشه ایجاد کند [۸]. کاهش وزن تن و خشک با نتایج انجام شده توسط محققان دیگر [۲۳، ۲۳، ۱۶، ۱۰] مطابقت دارد. اما حیدری (۲۰۱۲) اعلام کرد که با افزایش شوری خاک وزن تر ریشه افزایش می‌یابد [۲۶]. بایبوردی (۲۰۱۲) نیز در مطالعات خود بر روی ریشه گیاه انگور عنوان کرد که غلطت بالای سدیم کلرید (250 میلی‌مولار) به صورت عملی باعث توقف رشد ریشه گیاه می‌شود [۸]. افزایش غلطت نمک در محیط ریشه نه تنها تأثیر منفی بر توسعه ریشه، بلکه بر ساقه نیز تأثیر منفی دارد. با افزایش شوری قطر ساقه به طور معنی داری ($p\leq 0.01$) کاهش یافت. نوری و همکاران (۱۳۹۱) بیان نمودند که وزن خشک گل به طور معنی داری تحت تأثیر میزان شوری قرار دارد و بیشترین مقدار مربوط به تیمار غیرشور بود [۱۰]. قنواتی و همکاران (۲۰۱۰) گزارش دادند که با افزایش غلطت کلرور سدیم عملکرد بابونه کاهش می‌یابد و تأییدکننده نتایج روند این مطالعه می‌باشد [۲۸]. طبق یافته‌های ناورا و همکاران (۲۰۱۰) شوری، عملکرد کل میوه فلفل، وزن متوسط میوه‌های تازه و در نهایت تعداد میوه در بوته را کاهش داد [۲۵]. سیدالاھل و همکاران (۲۰۱۱) بیان نمودند که در رازیانه و زیره سبز افزایش

شوری بر وزن خشک و تر، درصد بازده اسانس و ترکیبات مواد مؤثره گیاه بابونه شیرازی تأثیر معنی‌داری داشت (جدول شماره‌های ۳ و ۴). به طوری که شوری 16 دسی‌زیمنس بر متر نسبت به 2 دسی‌زیمنس بر متر سبب تغییر تولید مواد مؤثره گیاه شد (جدول شماره ۲). گزارش‌های محدودی درخصوص تغییر مواد مؤثره گیاهان در اثر تنفس‌های محیطی مانند شوری و بویژه pH ذکر شده است. شوری دارای تاثیرات جانبی قابل توجهی بر عملکرد گیاهان می‌باشد. اثرات مضر شوری‌های بالا بر روی گیاهان را می‌توان در کل سطوح گیاه، مرگ گیاه یا کاهش عملکرد مشاهده کرد [۲۲]. تأثیر کلرور سدیم بر فرایند فتوستتر می‌تواند مستقیم و از طریق کاهش جذب CO_2 و انتشار از روزنه به سلول‌های مزوپلی و یا از طریق تغییر در مکانیزم فتوستتر و یا به صورت غیر مستقیم از طریق اکسیداتیو تنفس‌هایی است که باعث اختلال در دستگاه فتوستتر می‌شود [۲۳]. نتایج این آزمایش با پژوهش‌های انجام شده توسط محققان دیگر [۱۰، ۱۶] مطابقت داشت. برنستین و همکاران (۲۰۱۰) بیان نمودند که بیomas تر ساقه و برگ در ریحان شیرین تحت شرایط شوری کاهش پیدا کرد [۲۳]. تنفس شوری (NaCl) در گیاه فلفل باعث کاهش قابل توجهی در وزن تر اندام‌های هوایی (برگ‌ها 34 درصد، ساقه 28 درصد) و ریشه 30 درصد (شده [۲۴]). تنفس شوری بر وزن خشک کل، زیست توده خشک، سطح برگ و همه پارامترهای رشد گیاه آفت‌گردن معنی دار و با افزایش شوری رشد در خطوط مورد مطالعه کاهش یافت [۲۵]. کاهش وزن خشک و تازه ساقه احتمالاً به بهره‌وری (راندمان) سطح برگ با تولید مواد فتوستتری مربوط نیست بلکه به کاهش تعداد برگ‌ها مربوط است [۸]. کاهش ارتفاع بوته با افزایش شوری $59/65$ درصد می‌باشد که با نتایج حیدری (۲۰۱۲) و نکوزاد (۲۰۰۹) مطابقت دارد [۱۵، ۲۱]. تنفس شوری بر ارتفاع بوته گیاه آفت‌گردن معنی دار و با افزایش شوری رشد در خطوط مورد مطالعه کاهش (۳۲ درصد کوتاهتر از گیاهان شاهد) یافت [۲۷]. تغییر در گیاهان در نتیجه افزایش املاح احتمالاً به دلیل نارسایی

تنش شوری تأثیر منفی بر وزن گل خشک بابونه شیرازی شد اما با افزایش شوری درصد بازده انسانس افزایش یافت به-طوری که شوری ۸ دسی‌زیمنس بر متر بیشترین مقدار انسانس در وزن خشک گل به دست آمد. نتایج نشان‌دهنده این واقعیت است که اگرچه با افزایش شوری درصد بازده انسانس افزایش می‌یابد اما به دلیل کاهش وزن خشک گل این مقدار افزایش قابل توجیه نمی‌باشد به طوری که در تیمار شوری ۸ دسی‌زیمنس بر متر بیشترین درصد بازده انسانس در وزن خشک گل را خواهیم داشت که هم از نظر مقدار وزن خشک گل و هم از نظر درصد بازده انسانس قابل توجیه می‌باشد.

اثر pH بر وزن خشک و تر، درصد بازده انسانس و ترکیبات

مواد مؤثره گیاه بابونه شیرازی

تغییرات pH محلول غذایی تأثیر معنی‌داری بر روی پارامترهای رشد داشت. از ویژگی‌های محلول‌های غذایی این است که شامل یون‌هایی با اشکال شیمیایی قابل جذب برای گیاه می‌باشد. بنابراین در سیستم هیدروپوئیک عملکرد گیاه رابطه نزدیکی با تنظیم pH و جذب مواد غذایی دارد. هر عنصر غذایی پاسخ متفاوتی به تغییرات pH در محلول غذایی دارد. که با تغییر pH محلول غذایی، قابلیت دسترسی عناصر غذایی، تغییر می‌نماید [۳۴]. در بررسی که بر روی اثرات تغییرات pH محلول غذایی بر پارامترهای رشد نهال‌های یونجه انجام شد بیشترین مقدار طول ریشه در pH ۵ الی ۶ به دست آمد. حداکثر وزن تر ریشه در گیاه یونجه در محدوده pH بین ۵ تا ۶ به دست آمد [۳۵]. در pH پایین رشد ریشه کاهش یا متوقف می‌شود، نفوذپذیری غشاء پلاسمایی افزایش و سمیت ناشی از وجود غلظت یون H^+ اتفاق می‌افتد. علاوه بر این سمیت Al و منگنز نیز وجود دارد. کمبود کلسیم، منیزیم و فسفر نیز تحت این شرایط وجود دارد. pH های بالا یا پایین به دلیل بازداری از رشد عمومی به ریشه گیاه آسیب می‌رساند [۳۵]. بیشترین ارتفاع بوته نیز در نهال‌های یونجه در pH نزدیک به ۵/۵ به دست آمد [۳۵]. فعالیت‌های ریشه گیاه بر شرایط فیزیکی- شیمیایی و همچنین فعالیت‌های بیولوژیکی فضای اطراف ریشه و بالعکس تأثیرگذار است. در دسترس

غلاظت نمک باعث کاهش قابل توجه در تعداد چتر، عملکرد میوه و وزن هزار دانه می‌شود، همچنین کاهش مشابه در عملکرد دانه و اجزای عملکرد در گیاه خاکشیر به دست آمد [۲۱]. بقایان و همکاران عنوان نمودند که تنش خشکی بر عملکرد گل و ارتفاع بابونه تأثیر منفی دارد [۲۹]. انسان‌ها مخلوطی از ترپن‌های هیدروکربنی، ترپن‌های اکسیزن‌دار و سزکوئیت‌های محسوب می‌شوند. از ترکیب‌های سزکوئیت‌های آلفا-بیزابولول و بتا-فارنزن اشاره نمود. سزکوئیت‌های اکسیزن‌دار بیشترین درصد انسانس بابونه را تشکیل می‌دهند؛ مانند آلفا-بیزابولول اکسید A [۳۳]. در شرایط مطلوب (عدم شوری) تنها چهار ترکیب مؤثره Bisabolol و Camazulene، Camphene، α -Farnesene oxide A شناسایی شد (جدول شماره ۲) در حالی که در تنش ۱۶ دسی‌زیمنس بر متر از ۶ ترکیب و ماده مؤثره در انسانس شناسایی شد که تنش سبب کاهش سنتز برخی مواد مؤثره و جایگزینی آنها با مواد مؤثره با ارزش اقتصادی کمتر می‌باشد. مهم‌ترین ترکیبات و مواد مؤثره گیاه بابونه شامل آلفا-بیزابولول و آلفا-بیزابولول اکسید A هستند که با افزایش شوری افزایش و تنها ترکیب کامازولن با افزایش شوری کاهش یافت (جدول شماره ۲). در شرایط شوری تنوع و ترکیب مواد مؤثره گیاه تغییر نموده و استراتژی گیاه در مسیر تولید متابولیت‌های ثانویه جدیدی مانند β -Farnesene [۴۹/۲] (Z)-Spathulenol [۹۸/۲] (درصد) و عصاره بابونه بیشتر به واسطه ترکیب‌های کامازولن، بیزابولول و اکسیدهای آن بوده که عمدۀ ترین ترکیب‌های موجود در عصاره را تشکیل می‌دهند [۳۱]. در تحقیقی تنش خشکی سبب افزایش انسانس گیاه جعفری شد در حالی که عملکرد ماده خشک گیاه را کاهش داد [۳۲]. بیشترین حاصل ضرب عملکرد در درصد انسانس در تیمار شوری ۸ دسی‌زیمنس بر متر به- دست آمد. تأثیر تنش خشکی در گیاه مریم‌گلی مورد بررسی قرار گرفت که نتایج نشان داد با افزایش تنش ارتفاع، سطح برگ و وزن خشک اندام هوایی کاهش اما انسانس افزایش داشت [۲۹]. تنش خشکی موجب تشدید ساخت متابولیت‌های ثانویه در گیاه فلفل شد [۳۳]. در نهایت می‌توان گفت گرچه

متر، عکسالعمل مثبت نشان داده و پس از آن، عملکرد مذکور با شیب معنی داری کاهش یافته، به طوری که در سطح شوری ۸ دسیزیمنس بر متر، $pH=50$ درصد عملکرد فوق کاهش می‌یابد. نتایج این تحقیق نشان داد که مدل سیگموئیدی پیشنهادی و نگنوختن و هافمن [۱۲] بهتر از مدل خطی رابطه بین شوری و عملکرد بابونه شیرازی را توجیه می‌نماید. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که گیاه بابونه شیرازی در $pH=8$ حدود ۸ بیشترین مقدار وزن گل خشک و تر را دارد و با کاهش و افزایش pH به کمتر و بیشتر از مقدار فوق، مقدار عملکرد به طور معنی داری ($p\leq 0.01$) کاهش یافت، به طوری که مقدار عملکرد در $pH=4$ صفر گردید. پارامترهای وزن تر و خشک، ارتفاع کل (ارتفاع ساقه و طول ریشه)، قطر ساقه و حجم ریشه همگی در $pH=8$ بیشترین مقدار را داشته و با افزایش و کاهش pH به کمتر از ۸، به طور معنی داری ($p\leq 0.01$) کاهش یافت. بالاترین مقدار درصد بازده انسانس در تیمار $pH=5$ و حاصل ضرب درصد بازده انسانس در وزن گل خشک در $pH=8$ به دست آمد (جدول شماره ۶). بالاترین درصد مواد مؤثره آلفا-بیزابولول و آلفا-بیزابولول اکسید در $pH=8$ به دست آمد (جدول شماره ۷). نتایج نشان می‌دهد که گرچه با کاهش pH درصد بازده انسانس افزایش می‌یابد اما به دلیل کاهش وزن خشک گل این مقدار افزایش قابل توجیه نمی‌باشد، به صورتی که در تیمار $pH=8$ بیشترین درصد بازده انسانس در وزن خشک گل را خواهیم داشت که هم از نظر مقدار وزن خشک گل و هم از نظر درصد بازده انسانس از نظر اقتصادی قابل توجیه می‌باشد.

بودن مواد غذایی، چرخه مواد غذایی و حلالیت و سمیت عناصر برای گیاه و میکروارگانیسم‌ها با این پروسه تعیین می‌شود که درنهایت بر خصوصیات فیزیولوژیکی ریشه، از قبیل طول و حجم تأثیرگذار است [۱۶]. با افزایش pH ریزوسفر بارهای منفی دیواره سلولی زیاد شده و در نتیجه جذب کاتیون‌هایی از قبیل Ca^{+2} , Mg^{+2} و Na^+ افزایش می‌یابد [۳۶]. دهقانی مشکانی و همکاران (۱۳۸۹) نیز به این نتیجه رسیدند که کاهش pH خاک به $7/9$ در بهینه‌سازی تغذیه گیاه بابونه و در نتیجه افزایش رشد گیاه نقش مثبت و مؤثری داشته است [۳۷].

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که عکسالعمل گیاه بابونه شیرازی به سطوح مختلف شوری و pH بسیار معنی دار و متغیر می‌باشد. حد آستانه تحمل به شوری بر اساس وزن گل، ۲ دسیزیمنس بر متر و بر اساس کل زیست توده خشک ۴ دسیزیمنس بر متر و حد مطلوب pH برای این گیاه ۸ است. شوری مطلوب برای کسب بیشترین وزن گل ۲ دسیزیمنس بر متر بوده و با افزایش شوری به بیشتر از ۲ دسیزیمنس بر متر، وزن گل به صورت خطی یا لگاریتمی کاهش یافته و در شوری $6/6$, $5/9$ و $5/8$ دسیزیمنس بر متر به ترتیب 50 درصد عملکرد کمتر گل، وزن تر و خشک گل بابونه کاهش می‌یابد. عملکرد کمتر کل زیست توده خشک بابونه در شوری ۲ و افزایش آن تا ۴ دسیزیمنس بر متر نشان می‌دهد که زیست توده این گیاه نسبت به افزایش کم تنش شوری تا سطح ۴ دسیزیمنس بر

منابع

1. Saadatmand M and Enteshari Sh. The effects of pretreatment duration with silicon on salt stress in Iranian borage (*Echium amoenum* Fisch & C.A. Mey). *J. of Sci. and Tech. of Greenhouse Culture* 2013; 3 (12): 45 - 57.
2. Koocheki A, Nassiri Mahallati M and Nadjafi F. The agrobiodiversity of medicinal and aromatic

plants in Iran. *Journal of Iranian Field Crop Research*. 2004; 2: 208 - 216

3. Ghasemi Pirbalouti A, Bahrami M, Golparvar AR and Abdollahi K. GIS based land suitability assessment for German Chamomile production. *Bulgarian Journal of Agricultural* 2011; 17 (1): 93 - 8.

4. Sefidkon F. Research program on medicinal plant. Research Institute of Forests and Rangelands. 2008, 40 P.
5. Ebadi M, Azizi M, Omidbaigi R and Hassanzadeh Khayyat M. Effect of sowing date and harvest frequency on flower yield, essential oil percent ad composition of chamomile (*Matricaria recutita* L.) CV. Presov. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 2010; 26 (2): 226 - 31.
6. Omidbaigi R. Attention to medicinal plant in low potential land, a strategy for sustainable employment creation. Proceedings of the First National Conference on Management and Sustainable Development. 2008, pp: 405 - 10.
7. Jafari M. Salinity and Halophytes. Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran, 1994, Bulletin No. 90.
8. Bybordi A. Study effect of salinity on some physiologic and morphologic properties of two grape cultivars. *Life Science J.* 2012; 9 (4): 1092 - 101.
9. Bhattacharai S, Pendergast L and Midmore DJ. Root aeration improves yield and water use efficiency of tomato in heavy clay and saline soils. *Sci. Hort.* 2006; 108: 278 - 88.
10. Nouri K, Omidi H, Naghdibadi HA, Torabi H and Fotokian MH. Effects of Soil and Water Salinity on Flower Yield, Soluble Compounds, Content of Saline Elements and Essential Oil Quality of German Chamomile (*Shirazian Babooneh, Matricaria recutita* L.). *Journal of Water Research in Agriculture* 2013; 26 (4): 367 - 79.
11. Maas EV and Hoffman GJ. 1977. Crop salt tolerance – current assessment. *J. Irrig Drainage Div. ASCE.* 1977; 103: 115 - 34.
12. Van Genuchten MTh and Hoffman GJ. Analysis of crop salt tolerance data. Soil Salinity under Irrigation- process and management. Ecological Studies 51, Springer- Verlag, N. Y. 1984, pp: 258 - 71.
13. Petropoulos SA, Dimitra D, Polissiou MG and Passam HC. The effect of water deficit stress on the growth, yield and composition of essential oils of parsley. *Scientia Horticulturae* 2008; 115: 393 - 97.
14. Blossfeld S, Perriguey J, Sterckeman T, Morel JL and Lösch R. Rhizosphere pH dynamics in trace-metal-contaminated soils monitored with planar pH optodes. *Plant Soil.* 2010; 330: 173 - 84.
15. Heckman JR and Strick JE. Teaching Plant-Soil Relationships with Color Images of Rhizosphere pH. Published in *J. Nat. Resour. Life Sci. Educ.* 1996; 25: 13 - 7.
16. Nekozad M. Effects of salinity on antioxidant enzymes in Shirazian babooneh. MSc. Thesis. *Paiam-e-noor university of Tehran.* 2009.
17. Hoagland DR and Arnon DI. The water culture method for growing plants without soil. *Calif. Agric. Exp. Stn. Circ.* 1950; 347: 1 - 32.
18. British Pharmacopoeia. London, UK: *Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency (MHRA)*, 2009, vol. 3.
19. Adams RP. Identification of essential oil components by gas chromatography/ quadrupole mass spectroscopy. Illinois: Allured Publishing Co. Carol Stream, 2007, 804P.
20. Azarnivand H, Ghavam Arabani M, Sefidkon F and Tavili A. The effect of Ecological characteristic on quality and quantity of the essential oils of *Achillea millefolium* L. subsp Millefolium. *Iran. J. Medicin. Arom. Plant Res.* 2010; 25: 556 - 71 (In Persian).
21. Said-Al Ahl HAH and Omer EA. Medicinal and aromatic plants production under salt stress. A review. *Herba Polonica.* 2011; 57 (2): 72 – 87.
22. Tarchoune I, Degl'Innocenti E, Kaddour R, Guidi L, Lachaâl M, Navari-Izzo F, and Ouerghi Z. Effects of NaCl or Na₂SO₄ salinity on plant growth, ion content and photosynthetic activity in *Ocimum basilicum* L. *Acta Physiologae Plantarum.* 2012; 34 (2): 607 - 15.

- 23.** Bernstein N, Kravchik M and Dudai N. Salinity-induced changes in essential oil, pigments and salts accumulation in sweet basil (*Ocimum basilicum* L.) in relation to alterations of morphological development. *Annals of Applied Biology* 156: 167 - 77.
- 24.** Houimli SIM, Denden M, and Mouhandes BD. Effects of 24-epibrassinolide on growth, chlorophyll, electrolyte leakage and proline by pepper plants under NaCl-stress. *Eur. Asia J. Biosci.* 2010; 4: 96 - 104.
- 25.** Navarro JM, Garrido C, Flores P, and Martínez V. The effect of salinity on yield and fruit quality of pepper grown in perlite. *Spanish Journal of Agricultural Res.* 2010; 8 (1): 142 - 50.
- 26.** Heidari M. Effects of salinity stress on growth, chlorophyll content and osmotic components of to basil (*Ocimum basilicum* L.) genotypes. *African J. Biotechnol.* 2012; 11 (2): 379 - 84.
- 27.** Heidari A, Toorchi M, Bandehagh A and Shakiba MR. Effect of NaCl stress on growth, water relations, organic and inorganic osmolytes accumulation in sunflower (*Helianthus annuus* L.) lines. *Universal Journal of Environmental Research and Technol.* 2011; 351 - 62.
- 28.** Ghanavati M and Sengul S. Salinity effect on the germination and some chemical components of matricaria spp. *Asian J. Chem.* 2010; 22 (2): 859- 66.
- 29.** Baghalian K, Haghiry A, Naghavi R and Mohammadi A. Effect of saline irrigation water on agronomical and phytochemical characters of chamomile (*Matricaria recutita* L.). *Scientia Horticulturae* 2008; 116: 437 - 41.
- 30.** Szoke E, Maday E, Gershenson J and Lemberkovics E. Terpenoids in genetically transformed cultures of chamomile. *Chromatographia* 2004; 60: 269 - 72.
- 31.** Hecl J and Sustrikova A. Determination of heavy metals in chamomile flower drug-an assurance of quality control. Program and Abstract book of the 1st International Symposium on Chamomile Research. Development and Production. *Presov University* 2006; 7 - 10 Jun: 69.
- 32.** Bettaieb I, Zakhama N, Aidi Wannes W, Kchouk ME and Marzouk B. Water deficit effects on *Salvia officinalis* fatty acids and essential oils composition. *Scientia Horticulturae* 2009; 120: 271 - 75.
- 33.** Estrada B, Pomar F, Merino F and Bernal MA. Pungency level in fruits of the Padron pepper with different water supply. *Scientia Horticulturae* 1999; 81: 385 - 96.
- 34.** Trejo-Téllez LI and Gómez-Merino FC. Nutrient Solutions for Hydroponic Systems. Hydroponics – a standard methodology for plant biological researches. 2012, pp: 1 - 2.
- 35.** Köpp MM, Passos PL, Verneue RS, Silva Lédo FJ, Coimbra JLM and Oliveira AC. Effects of nutrient solution pH on growth parameters of alfalfa (*Medicago sativa* L.) genotypes. *Comunicata Scientiae* 2011; 2(3): 135 - 41.
- 36.** Najafi N, Parsazadeh M, Tabatabaei SJ and Oustan Sh. Effects of Nitrogen Form and pH of Nutrient Solution on the Uptake and Concentrations of potassium, Calcium, Magnesium and Sodium in Root and Shoot of Spinach Plant. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants* 2010; 2: 112 - 30.
- 37.** Dehghani M, Naghdibadi H and Darzi MT. The Effect of biological and chemical fertilizers on quantitative and qualitative yield of Shirazian chamomile (*Matricaria recutita* L.), *J. Med. Plants* 2011; 10 (1) 35 - 48.

